

Η γλαύκα των αποφοίτων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Έδρα:

3^ο Σεπτεμβρίου 56,

104 33 Αθήνα,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ

ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Αριθμός 20/85

Πρωτοδικείο Αθηνών

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985

13504/85

ΑΦΜ 999753434

Καλώς μας ήρθε φθινόπωρο!

Κι αν το καλοκαίρι φεύγει ...εμείς μένουμε μαζί.

*Το φθινόπωρο έφτασε αδούρβα, με τα πρώτα του δροσερά πρωτοβρόχια
και εκείνο το γόνιμο αίσθημα πως ένας κανούριος κύκλος ανοίγει μπροστά μας.*

*Επιστρέφουμε σιγά-σιγά στις γνωστές μας αγκαλιές, στα χαμόγελα
και στις κουβέντες, που τόσο μας έδεψαν.*

Γιατί ο δικός μας Σύλλογος δεν είναι μόνο οι συναντήσεις και οι εκδηλώσεις του.

*Είναι οι άνθρωποι που μοιράστηκαν τα ίδια όρανα, τις ίδιες αναμνήσεις,
τα ίδια χρόνια και που, όσο κι αν περνά ο καιρός, εξακολουθούν
να βρίσκουν ένα δρόμο για να συναντιούνται.*

*As υποδεχτούμε, λοιπόν, το φθινόπωρο με ανοιχτή καρδιά
και με την ευχή να έχουμε μπροστά μας έναν χειμώνα γεμάτο υγεία,
όμορφες στιγμές, αγαπημένα πρόσωπα και λόγους να χαμογελάμε.*

Και πάνω απ' όλα, as μη χάσουμε ποτέ αυτό που μας ενώνει:

«Τη Μανσόρα μέσα μας και τους ανθρώπους που κάνουν τις αναμνήσεις μας να ζουν».

*Καλό μας αντάμωμα!
Με υγεία, αγάπη και
ποδάδες όμορφες στιγμές,
που θα δημιουργήσουν
κανούριες αναμνήσεις.*

Τιμητική εκδήλωση-αφιέρωμα στην Ολυμπία Καράγιωργα

Μια ξεχωριστή βραδιά, αφιερωμένη σε μια σημαντική μορφή των ελληνικών Γραμμάτων που συνέδεσε τη ζωή και το έργο της με τη Λέρο, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου 2026, στον Πλάτανο – Αίθριο χώρο ΚΕΠΕΑ Λέρου Άρτεμις, με ελεύθερη είσοδο για το κοινό.

Η τιμητική εκδήλωση, με τίτλο «Η ζωή ως ποίηση», ήταν αφιερωμένη στην ποιήτρια, συγγραφέα και μεταφράστρια **Ολυμπία Καράγιωργα**, (την αλυσμόνητη Μπίτσα μας), η οποία άφησε το δικό της ιδιαίτερο αποτύπωμα στην ελληνική λογοτεχνία αλλά και στη δεύτερη πατρίδα της, τη Λέρο.

Η συνέχεια στη σελίδα 2

Συνέχεια από το εξώφυλλο

Η Ολυμπία Καράγιωργα υπήρξε μια σημαντική παρουσία στον χώρο των Γραμμάτων και τιμήθηκε, μεταξύ άλλων, με το Βραβείο Λυρικής Ποίησης της Ακαδημίας Αθηνών για την ποιητική συλλογή της «Χειμώνας στη Λέρο». Η σχέση της με το νησί υπήρξε ουσιαστική και βαθιά, γεγονός που αποτυπώθηκε και στο έργο της.

Την παρουσίαση και την ομιλία της βραδιάς ανέλαβε ο **Μανώλης Μαραγκούλης, Διδάκτορας Φιλολογίας**, φωτίζοντας τη ζωή και το έργο της τιμώμενης δημιουργού.

Την εκδήλωση οργάνωσαν το **Κέντρο Πολιτισμού, Έρευνας και Ανάπτυξης Λέρου «Αρτεμις»** και η **Θεατρική Ομάδα Λέρου**, αποτίοντας φόρο τιμής σε μια γυναίκα που, μέσα από τη δημιουργική της πορεία, έκανε πράγματι —όπως εύστοχα ανέφερε και ο τίτλος του αφιερώματος— **ΤΗ ΖΩΗ ΠΟΙΗΣΗ**.

Αφιέρωμα στους Αιγυπτιώτες Λεριούς

Μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εκδήλωση, αφιερωμένη στους **Αιγυπτιώτες Λεριούς** και στους ισχυρούς ιστορικούς δεσμούς της Λέρου με την Αίγυπτο, πραγματοποιήθηκε στις **18 και 19 Σεπτεμβρίου 2026**, στον συνεδριακό χώρο του Πατριαρχείου Λέρου, στα Άλιντα, με ελεύθερη είσοδο.

Η σχέση της Λέρου με την Αίγυπτο αποτελεί ένα ξεχωριστό κεφάλαιο της νεότερης ιστορίας του νησιού. Πολλοί Λεριοί μετανάστευσαν στην Αίγυπτο, όπου δραστηριοποιήθηκαν και διακρίθηκαν επαγγελματικά και κοινωνικά. Αρκετοί από αυτούς επέστρεψαν αργότερα στη γενέτειρά τους και συνέβαλαν ουσιαστικά στην ανάπτυξή της, επενδύοντας

στο νησί, ανεγείροντας εμβληματικά αρχοντικά και χρηματοδοτώντας δημόσια κτήρια.

Το διήμερο αφιέρωμα επιχείρησε να αναδείξει αυτή τη σημαντική πτυχή της ιστορίας της Λέρου και τη συμβολή των Αιγυπτιωτών Λεριών στην κοινωνική και αρχιτεκτονική φυσιογνωμία του τόπου.

Στο πλαίσιο της εκδήλωσης πραγματοποιήθηκε ξενάγηση στις κτηριακές εγκαταστάσεις που συνδέονται με την παρουσία και τη δράση τους.

Τη διοργάνωση ανέλαβε η **Εταιρεία Μελέτης και Ιστορίας της Λέρου**, σε συνεργασία με το **Κέντρο Πολιτισμού, Έρευνας και Ανάπτυξης Λέρου «Αρτεμις»**.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Κοπή Βασιλόπιτας, Χιωτίνειος Υποτροφία

Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2027

Σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17, 18, και 19 του καταστατικού, η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας καλούν στην **Τακτική Γενική Συνέλευση** που θα γίνει στο εντευκτήριο του ΣΑΕ, 3^{ης} Σεπτεμβρίου 56, τη Δευτέρα 1 Φεβρουαρίου 2027 και ώρα 19.00. Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γ.Σ. θα επαναληφθεί την **Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2027** και ώρα 19.00 στον ίδιο χώρο οπότε θα πραγματοποιηθεί ανεξαρτήτως του αριθμού των παρόντων μελών. Την ίδια μέρα θα γίνει και η κοπή της **Βασιλόπιτας** και η απονομή της **Χιωτινείου υποτροφίας** (σελίδα 5).

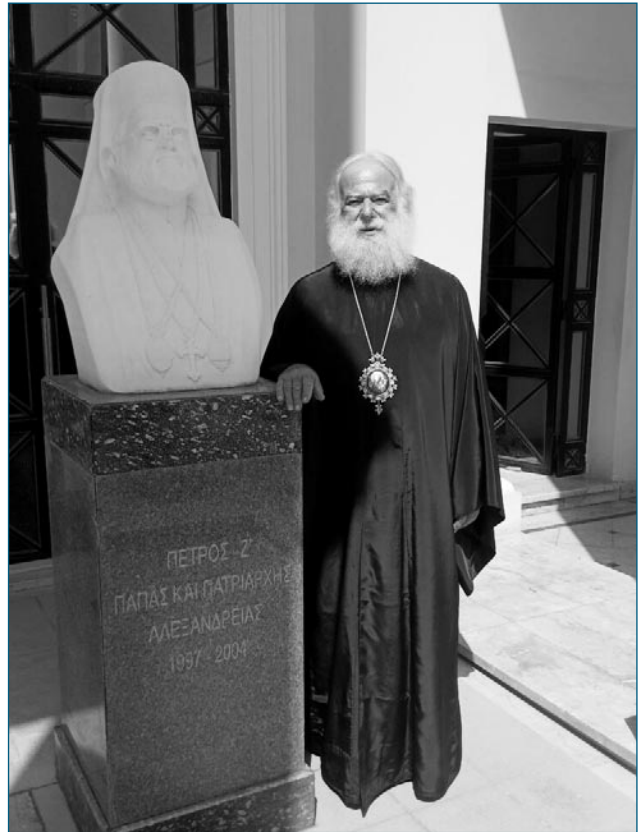

Η Αλεξανδρεία και η Αθήνα μνημονεύουν και προσεύχονται

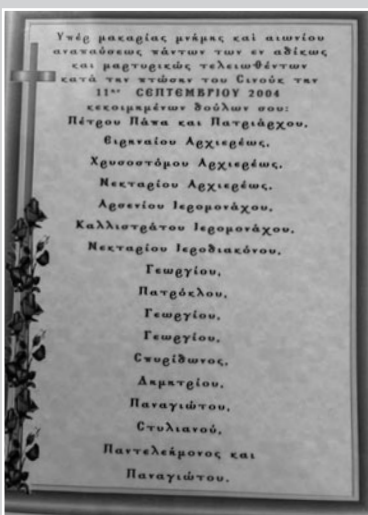
Την Παρασκευή, 11 Σεπτεμβρίου 2026, μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, η οποία τελέσθηκε στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Νεκταρίου, εντός της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου στην Αλεξάνδρεια, η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, κ.κ. Θεόδωρος Β΄, τέλεσε ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Προκατόχου Αυτού, Πάπα και Πατριάρ-

χου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κυρού Πέτρου Ζ΄, επί τη συμπληρώσει είκοσι δύο ετών από την αδόκητη προς Κύριον εκδημία του. Κατά το ιερό μνημόσυνο μνημονεύθηκαν επίσης τα μέλη της Πατριαρχικής Συνοδείας και το πλήρωμα του στρατιωτικού ελικοπτέρου Σινούκ, οι οποίοι, μαζί με τον μακαριστό Πατριάρχη Πέτρο Ζ΄, έχασαν τη ζωή τους στο τραγικό δυστύχημα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2004.

(Πηγή: Romfea.gr)

Την ίδια μέρα τελέστηκε μνημόσυνο και στο Μετόχι του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην Αθήνα, στον Ιερό Ναό Αγίων Αθανασίου, Νικολάου και Φωτίου.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΕΤΡΟΣ

"ΠΙΛΟΥΣΙΟΥ" ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΚΑΡΘΑΓΕΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2004
Ο ΑΔΟΚΗΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΠΕΤΡΟΥ
ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΕΙΑΣ ΤΟΥ
& ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ
ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟΥ ΣΙΝΟΥΚ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΜΑΚΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΙΟΣ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΦΑΡΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ

ΑΙΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ

ΥΠ. ΤΥΠΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΥΔΑΚΗΣ

ΝΟΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ, Αντιπρυτανάρχης, Επισκοπικός Πληρωματος, Διοκλής 4ου ΤΕΑΕ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ταγματάρχης (Συγκομμένητης)

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΡΑΠΤΗΣ Ανθυποστράτης

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΧΑΤΖΗΒΑΓΓΕΛΗΣ Αρχιλοχίας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΟΛΓΟΣ Επιλοχίας

ΑΓΝΩΣΤΩΝ

Από την πύλη του ελικοπτέρου την 11^η Σεπτεμβρίου 2004 και παρά τις πολυήμερες προσπάθειες σωστικών μέσων δεν κατόρθη δυνατό να βρεθούν.

Ο Επισκοπικός Μεγαλοπρεσβύτερος, Νεκτάριος Κελλάς
Ο Νομικός Σύμβουλος του Πατριαρχείου Γεωργιος Μάυρος
Ο Διοκλής & Καθώντης του ελικοπτέρου Δημήτριος Παπαπετρου
Ο Επιλοχίας Παναγιώτης Γολγός

Συγκέντρωση των αποφοίτων του 1963

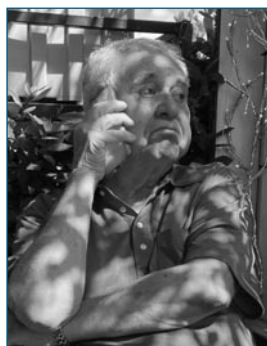
Έγινε την Τετάρτη 16/9 η συγκέντρωση των αποφοίτων του 1963. Η συγκέντρωση έγινε με την ευκαιρία του ταξιδιού στην Ελλάδα του συμμαθητή μας Στάθης Δρακόπουλου που μένει μόνιμα στο Σίδνεϋ.

Η αρχή έγινε με καφεδάκι στην καφετέρια με θέα την Ακρόπολη και ακολούθησε μεσημεριανό με κεμπάμπι, σαλάτες, ποτά κλπ στο παραδοσιακό εστιατόριο «Θανάσης». Πέρασαμε θαυμάσια με πολλές αναμνήσεις και αναπολήσεις και ασταμάτητη κουβέντα. Προτείνω η επόμενη συνάντησή μας να γίνει προς το τέλος Μαρτίου ή αρχές Απριλίου με το ίδιο πρόγραμμα (το ορθόδοξο Πάσχα πέφτει στις 2 Μαΐου). Νάμαστε καλά να συναντιόμαστε.

Γιώργος Δήμου

Δεξιά διακρίνουμε τη Τζένη Στρουμπή με τον σύζυγό της Διονύση.

Ο Στάθης Δρακόπουλος από την Αυστραλία.

Ο Νικήτας Ιερομόναχος.

Δεξιά η Άννα Καλατζιάν και δίπλα της η Δήμητρα σύζυγος του Κώστα Γεωργιάδη που χάσαμε ένα χρόνο πριν.

Μια σημαία, μια μνήμη, ένας φόρος τιμής

Υπάρχουν πράξεις που μπορεί να φαίνονται απλές, όμως κρύβουν μέσα τους βαθύ σεβασμό, μνήμη και αγάπη για την Πατρίδα.

Κάθε χρόνο, ο γαμπρός του μέλους μας **Κυριάκου Κυριακίδη, Αργύρης Καπουνιαρίδης**, ταξιδεύει μέχρι τον Άγιο Ευστράτιο, τόπο καταγωγής του Κυριάκου, φτάνει στο ακρωτήριο «**Νίκος Σιαλμάς**»*, για να αφήσει εκεί μία ελληνική σημαία που γίνεται σύμβολο τιμής και μνήμης, αλλά και ένας σιωπηλός χαιρετισμός σε εκείνον που έδωσε τη ζωή του για την Πατρίδα. Η όμορφη αυτή πρωτοβουλία αξίζει να γίνει γνωστή και να

στολίσει τις σελίδες της «Γλαύκα» μας.

Τον ευχαριστούμε θερμά. Μας έδωσε την ευκαιρία να μοιραστούμε αυτήν την ξεχωριστή πράξη μνήμης και τιμής. Γιατί κάποιες σημαίες δεν κυματίζουν μόνο στον άνεμο· κυματίζουν μέσα στη μνήμη μας. Με συγκίνηση σάς παραθέτουμε το κείμενο του Αργύρη, ο οποίος μας μεταφέρει αυτήν τη μοναδική πράξη μνήμης και τιμής. **Φέτος η ελληνική σημαία είναι προσφορά του Συλλόγου μας, συμμετέχοντας κι εμείς με τον δικό μας συμβολικό τρόπο στη διατήρηση της ενθύμησης.**

Κάθε χρόνο επιστρέφω στο Ακρωτήριο «Νίκος Σιαλμάς», στο ακριτικό νησί του Αγίου Ευστρατίου, για να αφήσω μια σημαία στη μνήμη του ήρωα αεροπόρου. Ενός ανθρώπου που έφυγε από τη ζωή υπερασπιζόμενος την Εδδαίδα, υπηρετώντας με πίστη, αυταπάρνηση και αφοσίωση το καθήκον του. Η σημαία που αφήνω κάθε χρόνο είναι ένας μικρός φόρος τιμής. Ένα σύμβολο ευγνωμοσύνης για έναν άνθρωπο που έδωσε τη ζωή του για την πατρίδα. Για μένα, αυτή η πράξη έχει πδέον ιδιαίτερη σημασία, γιατί δέδω να θυμάμαι και να τιμώ εκείνους που έπεσαν υπηρετώντας την Εδδαίδα.*

Όσο θα υπάρχει κάποιος που θα έρχεται σε αυτό το ακρωτήριο, που φέρει το όνομά σου, και θα αφήνει μια σημαία, η μνήμη σου θα παραμένει ζωντανή.

Αργύρης Καπουνιαρίδης

* Το ακρωτήριο πριν την ηρωική πράξη του Σιαλμά ονομαζόταν «Τρυπητή»

Στη Μνήμη του Νίκου Παπαδόπουκά

Από τη ζωή μας έφυγες δύο μέρες μετά το Δεκαπενταύγουστο και σε αποχαιρετούμε.

Αφήνεις πίσω τη σύζυγο **Ευαγγελία**, τα παιδιά **Γιώργο** και **Μιχάλη**, τα εγγόνια **Εβελίνα** και **Δάφνη**.

Γέννημα θρέμμα της Μανσούρας, ήσουν το κέντρο της παρέας με τα αστεία σου και τις νύκτες, στα Αραβικά ή στα Ελληνικά. Πώς γελούσαμε σαν μικρά παιδιά και αργότερα σαν έφηβοι. Πώς να ξεχάσουμε τις βόλτες μας στους δρόμους και στα δρομάκια, όπως της Χουσανίας, Σίκκα Ελ Γκιντίντα, Ελ Αντίμα και άλλα της περιοχής.

Επίσης τις βαρκάδες μας στον Νείλο, τις μικροεκδρομές στην απέναντι όχθη στην Τάλχα, για ψάρεμα ή με σφεντόνες για κυνήγι ή του Νείλου την όχθη για να φάμε Ζαχαροκάλαμα άλλων.

Όμως στο ποτάμι δεν βουτήξαμε. Μας είχαν φοβίσει οι μεγάλοι για τις επικείμενες αρρώστιες. Τη μικρή, στενή παρέα μας αποτελούσαν οι **Γιάννης Σαχλάνης**, **αδελφοί Συμεωνίδη**, **Σταύρος Σταυρίδης**, και **Τάκης Νικολάου**.

Ο **Κώστας Γεωργιάδης** συμμετείχε σε αρκετές δραστηριότητες, ειδικά όταν παίζαμε τάβλι.

Περάσαμε την εφηβεία και ο καθείς τράβηξε τον δρόμο του. Σκορπιστήκαμε σε διάφορες χώρες. Εσύ Νίκο, παρέμεινες στη Μανσούρα για μερικά χρόνια ως ηλεκτρολόγος στα τρενάκια της Ντακαχλίας, που περνούσαν και πίσω από το σχο-

λείο μας. Μετά Ελλάδα, Λιβύη και τελικά στην Ελλάδα μας. Ήσουν πάντα ένας αγνός αγωνιστής, τόσο στη δουλειά όσο και στην ατομική σου ζωή. Την Ελλάδα τη γύρισες όλη με την εργασία σου ως ηλεκτρολόγος σε διάφορες μεγάλες τεχνικές εταιρίες. Γιατί ήσουν ο άσος που εύρισκε τη βασική αιτία αποτυχίας μηχανημάτων. Μηχανημάτων με περίπλοκα συστήματα λειτουργίας, όπως γερανοί, ερπύστριες, αεροσμπιεστές κ.λπ.

Το ταξίδι μας με τον **Τάκη Νικολάου** στη Μανσούρα και Άνω Αίγυπτο, το 2007 νομίζω, ήταν και είναι απερίγραπτο. Γράψαμε τότε στη Γλαύκα ένα Οδοιπορικό Μανσούρας.

Συναντιόμαστε, Νίκο, κάθε χρονιά στην Αθήνα, σχεδόν πάντα με παρέα Μανσουριανών. Αρκετές φορές με τον **Χ. Κώστα-λο** στο Μοναστηράκι ή στο Μαρούσι. Είχες πάντα κάτι καλό να πεις και με μια νύκτα σαν παιδιά πάλι.

Φίλε Νίκο, αγωνίστηκες τόσα χρόνια. Χάραζες στη ζωή την πορεία σου και ήσουν πιστός, αγαπητός και εκτιμημένος από φίλους και συναδέλφους. Τα τελευταία χρόνια άλλοι χάραζαν την πορεία σου και όμως το αντιμέτωπιζες όπως ήξερες και μπορούσες.

Φίλε, Νίκο, καρδιακέ, έφυγες από τη ζωή που είναι ένα μέρος της ύπαρξής μας. Συνεχίζεις την πορεία στο επόμενο στάδιο. Θα σε δούμε εκεί.

Νίκος Παπαδόπουλος

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αριθμός ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ Ε.Τ.Ε. 169/772259-17
IBAN GR4601101690000016977225917

Η επόμενη συνάντησή μας, μετά τη φθινοπωρινή, θα γίνει την **Τετάρτη 11 Νοεμβρίου** το απόγευμα στις **7 η ώρα**. Σας περιμένουμε με χαρά.

Τετάρτη 10 Φεβρουαρίου 2027

Κοπή Βασιλόπιτας | Λαχειοφόρος αγορά | Χιωτίνειος Υποτροφία

Με απόφαση του Δ.Σ. θα απονεμηθεί υποτροφία σε όσους θα εισαχθούν για πρώτη φορά στις Ελληνικές ανώτερες ή ανώτατες σχολές.

Όροι συμμετοχής:

1. Οι υποψήφιοι να είναι μέλη ή απόγονοι εγγεγραμμένων μελών του ΣΑΓΜΑ.
2. Να έχουν εισαχθεί στις αναφερθείσες σχολές με πανελλαδικές εξετάσεις.

3. Να υποβάλλουν αίτηση προς το Δ.Σ. του ΣΑΓΜΑ με τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Κριτήρια επιλογής των υποτρόφων είναι:

- α) η βαθμίδα της σχολής (ανώτατη, ανώτερη)
- β) ο γενικός βαθμός εισαγωγής στα βασικά μαθήματα της κατεύθυνσης.

Η υποτροφία ορίζεται στο ποσό των 150 ευρώ και καταβάλλεται εφάπαξ.

Αποσπάσματα από τη διδακτορική διατριβή της Δρος Π. Παπαδημητρίου με τίτλο:
*«Η εκπαίδευση στις εδδηνικές παροικίες της Αιγύπτου.
Το Παράδειγμα των Εδδηνικών Εκπαιδευτηρίων
Μανσούρας» 1860-1940*

**Επιμέρους συμπεράσματα
(συνέχεια)**

Επικράτησε η άποψη ότι πρώτρευε η «διάδοση» της ελληνικής γλώσσας. Η επιμονή στη διάδοση της γλώσσας δεν ήταν μια τυχαία επιλογή για την ΕΚΜ που εκπροσωπούσε μια παροικία με μάλλον συγκεχυμένη πληθυσμιακή βάση και είχε αρχίσει να συνειδητοποιεί τη σημασία της γλώσσας γενικότερα και της κλασικής εκπαίδευσης ειδικότερα, για την εδραίωση ελληνικής εθνικής ταυτότητας και την ενίσχυση της παροικιακής συνοχής.

Στο τέλος της περιόδου 1860-1904 η ΕΚΜ και το σχολείο της εισέρχονται σε μια δεύτερη φάση που ξεκινά με τη λειτουργία της Δημίας σχολής το 1904 και σηματοδοτείται από έντονες αναζητήσεις και προβληματισμούς.

ΜΕΡΟΣ II: 1904 – 1926

Η αναζήτηση (Αποσπάσματα)

[...] Η έξαρση του αιγυπτιακού εθνικισμού προβλημάτισε τους Αιγυπτιώτες. Οι ανησυχίες εντάθηκαν, όταν – μετά τη μικρασιατική καταστροφή – συνειδητοποιήσαν ότι ήταν μόνοι, έξω από τα σύνορα της μητρόπολης, στην Ανατολή. Έτσι, άρχισαν να ζητούν από το ελληνικό κράτος οικονομική ενίσχυση και νομική κάλυψη, προκειμένου να διασφαλίσουν την Κοινοτική περιουσία, καθώς και διπλωματική στήριξη στις διαπραγματεύσεις σχετικά με την κατάργηση των διομολογήσεων. Αλλά η Ελλάδα μετά το 1922 εμφανιζόταν αδιάφορη ή αδύναμη να βοηθήσει τη διασπορά και οι επεμβάσεις της στα εσωτερικά των παροικιών λιγόστευαν. Από την άλλη πλευρά, οι Αιγυπτιώτες στράφηκαν προς την Αίγυπτο απαριθμώντας πόσα πρόσφεραν στη χώρα και υπενθυμίζοντας τους πανάρχαιους δεσμούς που συνέδεαν Έλληνες και Αιγυπτίους και τους διαφοροποιούσαν από τους άλλους ξένους. Παράλληλα,

θεώρησαν την εκπαίδευση ως κύριο μοχλό ενίσχυσης των προσπαθειών τους για προσαρμογή στις νέες συνθήκες. Το εκπαιδευτικό δίκτυο επεκτεινόταν διαρκώς και νέα σχολεία σε μεγαλύτερη οικήματα ενίσχυναν το κύρος των ελληνικών παροικιών. Το 1907 λειτουργούσαν στην Αίγυπτο 34 ελληνικά σχολεία με 5.622 μαθητές, το 1912-1913, 46 με 8.177 μαθητές, ενώ το 1927-1928, 57 με 11.949 μαθητές.

Ο ανταγωνισμός των ξένων σχολών και ζητήματα σχετικά με τη σκοπιμότητα της κλασικής εκπαίδευσης, την ανάγκη εκπαίδευσης με πρακτικότερο προσανατολισμό, τη γλώσσα και την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, ήταν οι κυρίαρχοι προβληματισμοί. Το 1915, ο Α. Μαρσέλος προχώρησε σε μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στο Κοινοτικό σχολείο του Καφρ ελ Ζαγιάτ. Οι αντιδράσεις που συνάντησε τον οδήγησαν στην ίδρυση του Πρότυπου σχολείου, αρχικά στο Καφρ ελ Ζαγιάτ (1918-20), και στη συνέχεια στην Αλεξάνδρεια (1920-21). Το Πρότυπο Σχολείο συνδέεται με την ίδρυση (1918) του Εκπαιδευτικού Ομίλου Αιγύπτου (ΕΟΑ), που υποστήριζε την εισαγωγή της δημοτικής στο σχολείο και την εφαρμογή μεθόδων που καλλιεργούσαν την πρωτοβουλία και το κριτικό πνεύμα στους μαθητές. Στις ενέργειες για βελτίωση της εκπαίδευσης εντάσσουμε και την προσπάθεια για εκσυγχρονισμό του Δημοτικού από τον Ιορδανίδη στο Ζαγασίκ και την ίδρυση Διδακταλικού Συνδέσμου. Δύο μεταρρυθμιστικές προσπάθειες στο Κοινοτικό σχολείο της Μανσούρας, η εισαγωγή καθομιλουμένης (1915-1917) και η προκήρυξη Διαγωνισμού για τη βελτίωση της εκπαίδευσης των Αιγυπτιωτών (1919), αναπτύσσονται στην παρούσα διατριβή.

Όλες αυτές οι προτάσεις έμοιαζαν επαναστατικές για τους συντηρητικούς παροίκους, οι οποίοι δεν είχαν πεισθεί

πως μία αλλαγή στη γλώσσα ή στις μεθόδους θα βοηθούσε στην προσαρμογή στις νέες συνθήκες και για τους οποίους τα αρχαία ελληνικά και η εξέλιξή τους, η καθαρεύουσα, αντιπροσώπευαν ιερές αξίες. Μετά την πτώση του βενιζελισμού το κλίμα άλλαξε και οι μεταρρυθμιστικές προσπάθειες σταμάτησαν.

**Η Ελληνική παροικία στη
Μανσούρα και η Κοινότητά της**

Η εύπορη και εξωραϊσμένη Μανσούρα με τη ζωήρη εμπορική κίνηση και τους μεγάλους βαμβακεμπορικούς οίκους αριθμούσε κατά την περίοδο 1904-1926 περίπου 60.000 κατοίκους.

Το 1925, επισκέφθηκε την αιγυπτιακή ύπαιθρο ο Γ. Π. Παρασκευόπουλος, ο οποίος εντυπωσιασμένος έγραψε στο έργο του «Ο Ελληνικός Κόσμος – Αίγυπτος Παλαιστήν Ελλάς»: «Όλα εξωραϊσθήσαν, εξυγιάνθησαν, εξεπολιτίσθησαν. Παντού λεωφόροι, πάρκα, δρόμοι ασφαλτόστρωτοι, ηλεκτρικός φωτισμός ... Εις την κάτω Αίγυπτον η Μπένχα, το Καφρ ελ Ζαγιάτ, η Τάντα ... η Μανσούρα ... πόλεις ανακαινισμένοι, με ρυμοτομίαν και οδοστρωσίαν τελείαν, με φωτισμόν άπλετον, με κτίρια κυβερνητικά πολυώροφα και οικοδομάς ιδιωτικές πολυτελείς, ανήκουσας κατά το πλείστον εις πλουσίους ιθαγενείς γαιωκλήμονας και Έλληνας ακόμη». Και πρόσθεσε ότι προξενούσαν «ευφρόσυνον εντύπωσιν» στον επισκέπτη οι «ευπορώτατες» Κοινότητες όπως της Μανσούρας. Σταθμός για τη ζωή της υπήρξε ο ορισμός της το 1920, ως έδρας Μικτών Δικαστηρίων, όπου υπηρετούσαν δικαστές διαφόρων εθνικοτήτων, ανάμεσά τους και Έλληνες. Γύρω από τα δικαστήρια δρούσαν Έλληνες δικηγόροι, πολλοί από τους οποίους αναμειγνύονταν ενεργά στα Κοινοτικά.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η Κιβωτός μου

(Μανσούρα-Αίγυπτος)

ΜΕΡΟΣ Ν'

Μυθιστόρημα της
Καλλιόπης Ι. Νακοπούλου,
εκδ. ΔΙΟΓΕΝΗΣ, 1982

Μακριές, ατέλειωτες οι μέρες του καλοκαιριού γέμιζαν φως κι ελπίδες. Κι όταν τ' αποφάσιζε ο ήλιος «καιρός του να πάει να ξαποστάσει» καθώς έλεγε η κυρούλα γιατί βάραιναν κι αυτής τα βλέφαρα και τα χρόνια, προειδοποιούσε από νωρίς για τούτη την απόφαση.

Γέμιζε ο ουρανός με χρώματα. Μετάλαζε χλαμύδες. Τριανταφυλλένιες, χρυσαφιές, πορτοκαλιές και πορφυρένιες. Παραμυθένιο το τοπίο.

Μόνο στις χώρες της Ανατολής προσφέρεται τόσο ονειρικά η δύση. Η απεραντοσύνη χωρίς εμπόδια, δίχως βουνά και λόφους, σ' αφήνει ως τη στερνή στιγμή να χαίρεσαι το παιχνίδισμα των χρωμάτων. Είναι αδύνατο η τέχνη να τ' αποδώσει μέσα στην αέναη εναλλαγή, στην αέναη ροή τους. Λες κι ο ρυθμός τού ηλιοβασιλέματος πως συγχρονίζονταν με το νωχελικό ρυθμό των ανθρώπων που το παρακολουθούσαν.

Τα παιδιά περίμεναν εκείνη τη στιγμή με κάποιο δέος. Σιωπηλά ζητούσαν να συντονίσουν μια ευχή την ώρα ακριβώς που χάνονταν και το τελευταίο σημάδι του πύρινου δίσκου. Είχαν ακούσει πως ό,τι παρακαλούσαν θα γινόταν.

Μεγάλωσαν, γέρασαν εκείνα τα παιδιά κι ακόμα στέκονται με την ίδια προσδοκία σε κάθε ηλιοβασίλεμα. Τα αιτήματα έχουν διαφοροποιηθεί, η παιδικότητα παραμένει.

Ο Ιμπραήμ από ώρα είχε αρχίσει να στέλνει τις τρυφερές του νότες με το σουραύλι. Γινόταν χρώματα οι νότες, μετάλλαζαν τα χρώματα σε μουσική. Μια αρμονία εξώκοσμη εισχωρούσε αθόρυβα στην ύπαρξή τους και την ακινητοποιούσε απέναντι στον κόσμο.

- Ε, παιδιά, άρχισε να σκοτεινιάζει. Σιγά σιγά να τα μαζεύουμε.

- Ακόμα λίγο. Λιγάκι ακόμα ...

Ήταν η συνηθισμένη επωδός. Πιο ανυπόμονος ο Ιμπραήμ βιαζόταν να επιστρέψει τα παιδιά. Θ' αρχίζαν να ξεκινούν οι βραδινές παρέες. Μεγάλη κίνηση στις φεγγαρόλουστες βραδιές. Κιθάρες, μαντολίνα, νιάτα, τραγούδια, ειδύλλια, ανεκδήλωτοι έρωτες.

Ός τα μεσάνυχτα και πέρα.

Σιγούσε το σουραύλι του Ιμπραήμ. Η θέση του στα χρώματα και τα παιδιά. Παιδί κι ο πατέρας. Δεν πρόφτανε να βγάλει το καπέλο του κι άφηνε να πλημμυρίσει το σπίτι από τον ενθουσιασμό του.

- Καλέ μάνα, πάλι με θάψανε τα διαβολόπαιδα. Καμώθηκα πως κοιμόμουν. Με μισό μάτι τα παρακολουθούσα. Με τι σπουδή έχωναν τα χέρια τους στην άμμο. Με ζεστοκόπησαν. Λες να μου γιάνουν και το άσθμα;

Διασκέδαζε η νόνα... Γελούσε και dos του κι απίθωνε με δύναμη τις απαλάμες της στα γόνατα, έτσι που ήταν καθισμένη στο σκαμνάκι. Έπαιρνε ο πατέρας την καρέκλα. Καθόταν πλάι.

- Τι θυμήθηκες πάλι, κάλε μάνα και σε πιάσαν τα γέλια;

- Να, γιέ, μούρθε πάλι στο νου κείνο το φούρνισμα του Λευτέρη μας.

Χιλιεπιωμένη ιστορία. Την άφηνε όμως να διηγείται, για να περνά η ώρα. Να ξεδίνει ο νους, να λύνεται κι η γλώσσα της. Στην ξενιτειά, χωρίς γειτόνισσες και φίλες, κόντευε να ξεχάσει να μιλάει.

- Λέγε, μάνα.

- Να λέω, γιέ. Μ' αρρώστησε το λοιπόν το Λεφτεράκη. Δεν είχε κλείσει τα δυο, όπως δα, έλεγε ο πατέρας σου. Εγώ δεν κάτεχα από χρόνια. Έλεγε πως μήνες του λείπανε να κλείσει τα δυο. Τόψηνε ο πυρετός. Ξύδια απανωτά για να δροσίσει. Τίποτις, ο βήχας τού 'σκιζε τα σώθηκα. Φωνάξαμε γιατρό.

- Πού ήταν η κερά Ευτέρπη που μας γιάτρευε;

- Ανήμπορη, γιέ, ανήμπορη να το γιτρέψει. Φωνάξαμε γιατρό από τη χώρα. Κούνησε το κεφάλι ο γιατρός. «Πλευρίτη. Γιομάτο νερό. Ός αύριο το πρωί θάχει σχωρεθεί».

- Έμμηξα τις φωνές. Να χάσω το στερνοβλάσταρό μου; Μεγάλη συφορά. Και dos του ξερίζωνα τα μαλλιά μου. Ο πατέρας σου, εκείνη η λαμπάδα, είχε γίνει δυο κάρτια, έκλαιγε σα μωρό. Ήρθαν δυο τρεις γειτόνισσες. Δε σήκωνε παρηγόρηση. Όσο τόβλεπα, τόσο δυνάμωνε ο πόνος. Δε θα ματάνοιγαν εκείνα τα όμορφα γαλάζια μάτια - σαν τα δικά σου γιέ - και βαριανάνπνεε, έσβηνε. Έσβηνε σαν το καντηλάκι που του σώθηκε το λάδι. Στερνά το σκέπασαν μ' ένα σεντόνι. Πάει το βλαστάρι μου, πάει, στρίγγλιζα. Ηλία μου χάσαμε τ' αγγελούδι μας, ξεφώνιζα.

- Σαν όνειρο θυμάμαι, μάνα, τις φωνές σου, είχα αγριευτεί.

- Κείνη την ώρα, να και χτυπά η πόρτα και μπαίνει μια γυναίκα. Δεν την είχαμε ματαδεί. Φορούσε μια άσπρη μαντήλα. Ούτε γριά την έλεγε ούτε νιά. Μεσόκοπη. Μουσαφίρισα από τα κάτω περβόλια. Ναξιώτισσα. Καλή της ώρα· κι αν πόθανε, πάλι καλή της ώρα. Δροσιά νάχει η ψυχούλα της. Έμαθε για το κακό που μας βρήκε. Ήρθε. Κάθισε σιμά μου. Μούπιασε το χέρι. Το κράτησε σφιχτά μες' τα δικά της. Ένοιωσα ένα ξαλάφρωμα, γιέ. «Εγώ θα γιάνω το παιδί σου, κατέχω από δαύτα!» Τ' άλλα τα ξέρεις γιέ μου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο Οδηγισμός και ο Προσκοπισμός ήκμαζαν στη Μανσούρα. Β' Παναγυπτιακή Εκπαίδευση, Ιούνιος 1956.
Στον κήπο του Guide Hall.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ
ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ
ΜΑΣ:

www.mansouraglafka.gr

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

• Ο Νικόλας Παπαδόπουλος προσφέρει 100€ εις μνήμη του Νίκου Παπαλουκά.

Η οικογένεια Βασιλείου Πεκλάρη προσφέρει με αγάπη:

• 50€ για τη μνήμη της Πόλυς αγαπη-

μένης κόρης της φίλης και συμμαθήτριας Δανάης Κουτσογιάννη.

Έφυγε νωρίς αλλά θα παραμείνει για πάντα ζωντανή στις καρδιές όλων μας.

• 50€ για τον αγαπητό φίλο Νικόλα Παπαλουκά.

ΠΕΝΘΗ

Με μεγάλη θλίψη πληροφορηθήκαμε την απώλεια αγαπημένων φίλων και μελών:

- Αποστολία Μισόπαπα Χουλιάρα, κόρη της Δανάης Κουτσογιάννη
- Νικόλαος Παπαλουκάς
- Μάρω Δασκαλοπούλου
- Τούλα Κουβά
- Πέτρος Χατζηγιαννάκης
- Νικόλαος Παπακωνσταντής

Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

Ο σύλλογος προσφέρει για τη μνήμη τους 200 € στην Πρόνοια.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ

panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη (Πρόεδρος-Ταμίας)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Λιλίκα Νικολοπούλου
(Αντιπρόεδρος-Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 6972723194

Τζώνυ Χριστοφίδης (Βοηθός Ταμίας)
κιν.: 6976597978

Σούλα Παπαδοπούλου (Σύμβουλος)
κιν.: 6973982282

Μιχάλης Σαράνης (Σύμβουλος)
τηλ.: 6973557398

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ